

Titel: Kapitel XXXIV.

Citation: "Kapitel XXXIV.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r04-shoot-chptrd1e36492/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Reglen i § 382, 3dje Stykke, om Udelukkelse af Hæremaal med Henhyn til Rettens Beslutninger vedrørende borgerlige Krav har særlig Betydning for det Tilfælde, at Retten nægter at tage et fremtæt borgerligt Krav under Paafendelse, og dens Afgørelse af det strafferetlige Spørgsmaal ikke paaanfales. Hvor Retten derimod tager det borgerlige Krav under Paafendelse, aabnes der gennem § 383 Afgang til Anke i Overensstemmelse med Civilprocessens Regler.

Ottende Afsnit.

Fuldbyrdelsen af Domme i Straffesager.

Kapitel XXXIII.

Nærværende Kapitel afviger i det hele kun paa følgende Punkter fra det tidligere Forslags 9de Afsnit:

Der er i § 384 tilføjet en Regel om Tvangsmidler i Domme, hvorved nogen tilholdes at opfylde en Forpligtelse mod det Offentlige (sfr. herved særlig § 2, Nr. 1). Spørgsmaal, der optaa ved en Doms Fuldbyrdselse, kunne ifølge § 385 henvises til Afgørelse ved Underretten paa det Sted, hvor Fuldbyrdselsen skal finde Sted, og skulle ikke, som efter det tidligere Forslag, ubetinget frem for den Ret, der har effagt Dommen. De paaagældende Spørgsmaal ville nemlig ofte være af den Bestaaffenhed, at de ligeaa vel kunne afgøres af den ene som af den anden Ret, og det er da rimeligt at tage den, der er nærmest.

Ifølge samme Paragrafs 3dje Stykke kunne Spørgsmaal om den Paaagældendes Identitet med Domsfældte paaanfales til Landsretten, hvor da en ny Bevisførelse kan finde Sted, hvorimod det ikke er fundet Anledning til at tilstede videre Anke til Højesteret, som forudfat i det tidligere Forslags § 464, 2det Stykke.

§ 388, 2det Stykke, optager det tidligere Forslags § 467, Nr. 4, med Udeladelse af Ordene „en kortvarig“ (: Udsættelse), hvorved Reglen er blevet tilstrækkelig rummelig til at overflødiggøre samme Paragrafs Nr. 3.

§ 389 er der givet en nærmere præciseret Angivelse af den Ret, hvortil det sigtes, end Tilfældet var med den tilsvarende § 468 i det tidligere Forslag.

Endelig er Bestemmelserne i det tidligere Forslags § 469, 1ste Stykke, og § 471 udeladte som unødvendige.

Niende Afsnit.

Sagsomkostninger og Rettergangs- bøder.

Kapitel XXXIV.

Sagsomkostninger.

Indholdet af nærværende Kapitel svarer til Indholdet af det tidligere Forslags 9de Afsnit, Kapitel I og III. Afvigelserne bestaa nærmest kun i følgende:

Reglen i § 395, 4de Stykke, 2det Punktum, er nu, foranlediget ved, at der fra den nu-gældende Praksis findes Eksempel paa, at en Mand paa Grund af en ganske ubetydelig Forseelse, der tilfældigvis nødvendig-gjorde vidtløftig Vidneførelse, Kort-Optagen etc., er blevet idømt uforholdsmæssig store Sagsomkostninger, jvf. ogsaa N. L. § 452. Reglen i det tidligere Forslags § 480 om den private Sagsøgers Pligt til at stille Sikkerhed for eventuelle Domslutninger findes for nærværende Udlafts Vedkommende optagen i § 369, sidste Stykke.

Det tidligere Forslags §§ 481 og 482 ere udgaaede i Konsekvens af tidligere Endringer.

Kapitel XXXV.

Rettergangs bøder.

Nærværende Kapitel afviger nærmest kun paa følgende Punkter fra det tidligere Forslags 9de Afsnit, Kapitel II.